

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/21/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7011201061
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7011201061.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členov senátu JUDr. Ladislava Cakociho a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu: V. W. I., H. D. B., D.U. XX, Č. M., proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o zaplatenie 4.616.647 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 7. septembra 2017 č.k. 40C/23/2012 - 652 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, zamietol vstup prokurátora a intervenientov Transparency International Slovakia, Alliancia Fair Play a N.. Š. Š. do konania.

2. Rozhodol tak o žalobe, doručenej súdu dňa 5.12.2011, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 4.616.647 EUR s 12 % úrokom z omeškania od 15.10.2011 do zaplatenia titulom náhrady škody v sume rovnajúcej sa výške pohľadávky žalobcu s príslušenstvom vyčísleným ku dňu 15.10.2011, ktorú si žalobca uplatnil v súdnych konaniach vedených na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 18Rob/1357/1996, následne sp. zn. 4Cb/1/2008 a pod sp. zn. 17Rob/1361/1996, následne sp. zn. 3Cb/4/2008, ktorá žalobcovi mala vzniknúť v dôsledku nesprávneho úradného postupu a nezákonného rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach v týchto konaniach, ktoré nie sú doposiaľ skončené.

3. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie vychádzal najmä zo zistenia:

- zo spisu vedeného na Krajskom súde v Košiciach pod sp.zn. 4Cb/1/2008, predtým sp.zn. 18Rob/1357/1996, že: «dňa 25. novembra 1996 žalobca V.. W. I. podal na krajskom súde proti obci Holčikovce (ďalej aj „žalovaný“) návrh na začatie konania o zaplatenie sumy 86.513,- Sk s prísl. Vec bola zaevidovaná pod sp.zn. 18Rob/1357/1996. Dňa 26. februára 1997 krajský súd vyzval žalobcu na zaplatenie súdnych poplatkov za podaný návrh. Dňa 4. marca 1997 žalobca uhradil súdny poplatok. Dňa 19. júna 1997 žalobca požiadal krajský súd o vydanie platobného rozkazu. Dňa 1. júla 1997 krajský súd vydal vo veci platobný rozkaz č.k. 18Rob/1357/1996-22, ktorý nadobudol právoplatnosť 1. augusta 1997. Dňa 17. júna 1999 obec Holčikovce podala na krajskom súde návrh na obnovu konania vedeného pod sp.zn. 18Rob/1357/1996. Dňa 24. júna 1999 bol spis predložený sudcovi N.. N. G.. Dňa 13. januára 2000 si predmetný spis vyžiadal Okresný súd Vranov nad Topľou, k spisu sp. zn. 3Er/3196/1997. Dňa 3. februára 2000 bol predmetný spis zapožičaný Okresnému súdu Vranov nad Topľou. Dňa 21. júla 2003

žalovaný požiadal krajský súd o vyhotovenie kópií zo súdneho spisu. Dňa 31. júla 2003 bolo v spise zaznamenané, že sa do kancelárie obchodného úseku krajského súdu dostavil zástupca žalovaného „za účelom prevzatia kópie návrhu, platobného rozkazu 17Rob/1357/1996-22 zo dňa 1.7.1997 so súhlasom sudkyne N.. W. I.. Dňa 18. marca 2005 krajský súd uznesením č.k. 9Cb 673/99-88 povolil obnovu konania vo veciach sp. zn. 18 Rob 1357/96, sp. zn. 17 Rob 1361/96 a sp. zn. 9Cb 1832/96. Žalobca podal proti tomuto rozhodnutiu odvolanie, preto bol spis predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), aby rozhodol o tomto opravnom prostriedku. Dňa 29. novembra 2006 najvyšší súd uznesením sp. zn. 1Obo 223/2005 napadnuté uznesenie krajského súdu č. k. 9Cb 673/99-88 z 18. marca 2005 zmenil tak, že návrh na obnovu konania zamietol. Dňa 16. februára 2007 odporca podal návrh na zrušenie platobného rozkazu č. k. 18Rob 1357/96-22 vydaného 1. júla 1997 z dôvodu, že mu toto rozhodnutie nebolo doručené do vlastných rúk. Dňa 19. februára 2007 bol v spise uskutočnený záznam, podľa ktorého „spis sp. zn. 18Rob 1357/1996 bol dňa 18. 9. 2001 zapožičaný tunajšiemu súdu k sp. zn. 9Cb/673/1999. Tento bol vrátený dňa 19. 2. 2007“. Dňa 26. februára 2007 konajúci sudca N.. D. R.V.H. vydal opravné uznesenie č. k. 18Rob 1357/96-34 k platobnému rozkazu vydanému 1. júla 1997. Dňa 1. marca 2007 žalovaný podal odpor proti opravnému uzneseniu č. k. 18Rob 1357/96-34. Dňa 15. marca 2007 žalobca podal proti opravnému uzneseniu č. k. 18Rob 1357/96-34 odvolanie. Dňa 22. marca 2007 bol spis predložený najvyššiemu súdu, aby rozhodol o podanom opravnom prostriedku. Dňa 26. júla 2007 najvyšší súd uznesením sp. zn. 1Obo 47/2007 opravné uznesenie krajského súdu č. k. 18Rob 1357/96-34 zrušil v podstate preto, že „Platobný rozkaz vydaný krajským súdom netrpí žiadnou chybou, ktorú by bolo potrebné odstraňovať vydaním opravného uznesenia s použitím ust. § 164 OSP“. Dňa 11. septembra 2007 bol spis vrátený krajskému súdu. Dňa 27. septembra 2007 krajský súd vyzval žalovaného, aby oznámil, kto bol v roku 1997 oprávnený prebrať poštu adresovanú do vlastných rúk a „kto prevzal za Obecný úrad Holčikovce platobný rozkaz č. k. 18Rob/1657/1996-22 dňa 11. 7. 1997“. Dňa 4. októbra 2007 žalovaný oznámil krajskému súdu, že oprávnený prebrať poštu do vlastných rúk „bol jedine štatutár obce-starosta obce“ pričom „platobný rozkaz č. k. 18Rob/1357/1996-22 dňa 11. 7. 1997 jednoznačne neprevzal vtedajší starosta obce“. Dňa 11. októbra 2007 krajský súd uznesením č. k. 18Rob 1357/96-52 zrušil svoj platobný rozkaz č. k. 18Rob 1357/96-22 z 1. júla 1997. Dňa 26. novembra 2007 žalobca podal proti uzneseniu krajského súdu č. k. 18Rob 1357/96-52 odvolanie. Dňa 28. novembra 2007 krajský súd odvolanie žalobcu zaslal žalovanému s tým, aby sa k tomuto vyjadril. Dňa 14. decembra 2007 žalovaný doručil krajskému súdu svoje vyjadrenie k odvolaniu žalobcu. Dňa 27. decembra 2007 bol spis predložený najvyššiemu súdu, aby rozhodol o odvolaní žalobcu. Dňa 16. januára 2008 najvyšší súd uznesením sp. zn. 6Obo 262/2007 zrušil napadnuté uznesenie č. k. 18Rob 1357/96-52, pretože „nemožno dospieť k záveru, že platobný rozkaz nebol doručený do vlastných rúk v zmysle § 173 OSP“. Dňa 14. februára 2008 žalovaný podal dovolanie proti uzneseniu najvyššieho súdu sp. zn. 6Obo 262/2007. Dňa 26. februára 2008 krajský súd vyzval žalobcu, aby sa vyjadril k dovolaniu žalovaného. Dňa 6. marca 2008 bolo krajskému súdu doručené vyjadrenie žalobcu k dovolaniu žalovaného. Dňa 17. marca 2008 bol najvyššiemu súdu doručený spis, aby rozhodol o dovolaní žalovaného. Dňa 6. júna 2008 najvyšší súd uznesením č. k. 1Obo V 21/2008-80 zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvého stupňa a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dňa 7. júla 2008 bol spis vrátený krajskému súdu. Dňa 4. augusta 2008 Okresný súd Bratislava I požiadal krajský súd o zapožičanie predmetného spisu. Dňa 14. októbra 2008 bol do zápisnice vypočutý svedok V.. N. B. a svedkyňa I. G.. Dňa 20. októbra 2008 žalovaný podal odpor proti platobnému rozkazu krajského súdu č. k. 18 Rob 1357/96-22 z 1. júla 1997. Dňa 23. októbra 2008 bola vec zaevidovaná na krajskom súde pod sp. zn. 4 Cb 1/2008. Dňa 24. októbra 2008 krajský súd vyzval žalobcu, aby sa vyjadril k podanému odporu. Dňa 4. novembra 2008 zákonný sudca N.. D. R. oznámil predsedovi súdu skutočnosti, pre ktoré je vylúčený z rozhodovania v danej veci. Žalobca totiž podal proti nemu žalobu o náhradu škody. Vec bola na pokyn predsedu krajského súdu náhodným výberom pridelená na prerokovanie a rozhodnutie sudkyňi N.. N. Y.. Dňa 10. novembra 2008 sa žalobca písomne vyjadril k podanému odporu. Navrhol aj vylúčenie sudcu N.. D.Í. R. z konania a namietol aj nepríslušnosť krajského súdu. Dňa 10. novembra 2008 zákonná sudkyňa N.. N. Y. oznámila predsedovi súdu skutočnosti, pre ktoré je vylúčená z rozhodovania v danej veci. Žalobca totiž podal proti nej žalobu o náhradu škody. Dňa 11. novembra 2008 žalobca doručil krajskému súdu rozsiahle doplnenie svojich podaní. Dňa 12. novembra 2008 bola vec na pokyn predsedu krajského súdu náhodným výberom pridelená na prerokovanie a rozhodnutie sudkyňi N.. Y. C.. Dňa 8. decembra 2008 sa žalovaný vyjadril k veci a zaslal súdu písomnosti. Dňa 12. decembra 2008 Okresné riaditeľstvo PZ Vranov nad Topľou (ďalej len „okresné riaditeľstvo“) požiadalo krajský súd „o podanie správy zaslanie rozhodnutí“. Dňa 30. decembra 2008 krajský súd reagoval na uvedenú požiadavku okresného riaditeľstva. Dňa 21. januára 2009 súdny exekútor N.. Š. Š. požiadal krajský súd o súčinnosť. Dňa 22. januára 2009 žalobca podal vo veci písomné vyjadrenie. V rovnaký deň bolo postúpené z

najvyššieho súdu na krajský súd podanie žalobcu z 18. augusta 2003, v ktorom analyzuje danú vec. Dňa 3. februára 2009 bola vec pridelená na prerokovanie a rozhodnutie N.. F. Y.. Dňa 13. februára 2009 krajský súd oznámil Okresnému súdu Bratislava I, že „náš súd vo veci koná, preto nie je možné Vám celý spis zapožičať“. V rovnaký deň sa krajský súd dopytoval na okresnom riaditeľstve, že v akom štádiu sa nachádza konanie vedené proti žalobcovi a V.. N. B.. Dňa 3. marca 2009 okresné riaditeľstvo reagovalo na uvedený dotaz krajského súdu, pričom oznámilo, že okresná prokuratúra 18. marca 2008 zrušila vznesené obvinenie proti žalobcovi a V.. N. B., preto sa ďalej konanie vedie „iba vo veci“. Dňa 27. marca 2009 krajský súd uznesením č. k. 4Cb 1/2008-168 „návrh žalovaného zo dňa 16. 2. 2007 na zrušenie platobného rozkazu č. k. 18Rob1357/1996-22 zo dňa 1. 7. 1997“ zamietol. Dňa 27. marca 2009 krajský súd požiadal Okresný súd Vranov nad Topľou o zaslanie právoplatného rozhodnutia sp. zn. 1T 197/2004. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 23. apríla 2009. Dňa 8. apríla 2009 Okresný súd Vranov nad Topľou doručil krajskému súdu právoplatný rozsudok sp. zn. 1T 197/2004. Dňa 1. júna 2009 sa Okresný súd Vranov nad Topľou informoval, v akom štádiu sa nachádza napadnuté konanie krajského súdu. Dňa 5. júna 2009 krajský súd oznámil Okresnému súdu Vranov nad Topľou, že rozhodnutie č. k. 18Rob 1357/96-52 dosiaľ nenadobudlo právoplatnosť. Dňa 12. júna 2009 žalovaný doručil krajskému súdu súvisiace rozhodnutie najvyššieho súdu. Dňa 30. septembra 2009 krajský súd uznesením č. k. 4Cb 1/2008-193 prerušil konanie do rozhodnutia najvyššieho súdu „o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2Obo 40/2009“. Dňa 20. októbra 2009 žalobca písomne namietal prerušenie napadnutého konania. Dňa 6. novembra 2009 bol spis predložený najvyššiemu súdu, aby rozhodol o opravnom prostriedku žalobca proti rozhodnutiu o prerušení konania. Dňa 9. decembra 2009 najvyšší súd uznesením č. k. 2Obo 110/2009-199 zrušil uznesenie krajského súdu č. k. 4Cb 1/2008-193 o prerušení napadnutého konania. Dňa 28. decembra 2009 bol spis vrátený krajskému súdu. Dňa 3. februára 2010 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 2. marec 2010. Dňa 23. februára 2010 a 25. februára 2010 žalobca písomne doplnil svoje skutkové tvrdenia a dôkazné návrhy vo veci. Dňa 2. marca 2010 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že žalobca v určenej lehote doplní svoje námietky zaujatosti, ktoré vzniesol proti zákonnej sudkyňi. Dňa 4. marca 2010 a 8. marca 2010 žalobca doplnil svoje dôvody námietok zaujatosti voči sudkyňi N.. F. Y.. Dňa 12. marca 2010 žalobca navrhol prerušenie konania vzhľadom na to, že vo veci podal ústavnú sťažnosť (ktorou napadol rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2Obo 40/2009 z 27. mája 2009 a sp. zn. 1Obo V 36/2009 zo 17. decembra 2009). Žalobca sa v rovnaký deň obrátil sťažnosťou aj na predsedu krajského súdu, ktorý postúpil jeho podanie na ďalší procesný postup súvisiaci s námietkou zaujatosti. Dňa 12. marca 2010 sa zákonná sudkyňa vyjadrila k námietke zaujatosti. Dňa 24. marca 2010 bol spis predložený najvyššiemu súdu, aby rozhodol o námietke zaujatosti. Dňa 7. apríla 2010 najvyšší súd uznesením sp. zn. 1Ndob 14/2010 konanie o vylúčenie sudkyne N.. F. Y. z prerokovania a rozhodovania veci krajského súdu sp. zn. 4Cb 1/2008 zastavil. Dňa 14. apríla 2010 bol spis vrátený krajskému súdu. Dňa 4. mája 2010 Okresný súd Vranov nad Topľou (v súvislosti s vecou sp. zn. 3Er 3159/97) požiadal krajský súd o informáciu o stave konania. Dňa 5. mája 2010 krajský súd oznámil Okresnému súdu Vranov nad Topľou, že proti platobnému rozkazu č. k. 18Rob 1357/96-22 z 1. júla 1997 bol podaný odpor, o ktorom ešte nie je rozhodnuté. Dňa 2. júna 2010 žalovaný požiadal krajský súd o prehodnotenie svojho oznámenia z 5. mája 2010. Dňa 7. júna 2010 krajský súd na základe podnetu žalovaného doplnil svoje oznámenie z 5. mája 2010; túto skutočnosť dal na vedomie aj žalovanému. Dňa 5. augusta 2010 žalobca doručil krajskému súdu rozsiahle vyjadrenie vo veci. Dňa 10. augusta 2010 krajský súd vyzval žalobcu na predloženie dôkazu o tom, že podal ústavnú sťažnosť, aby mohol posúdiť návrh žalobcu na prerušenie konania. Dňa 13. augusta 2010 sa sudkyňa vyjadrila k sťažnosti žalobcu na zbytočné prietahy v konaní z 31. júla 2010. Dňa 19. augusta 2010 žalobca doručil krajskému súdu vyjadrenie vo veci. Dňa 9. septembra 2010 žalobca vo svojom vyjadrení oznámil krajskému súdu, že na prerušení konania netrvá. Dňa 17. septembra 2010 sudkyňa N.. F. Y. oznámila predsedovi krajského súdu skutočnosti na vylúčenie z prerokovanej veci. Dňa 21. septembra 2010 bola vec náhodným výberom pridelená na prerokovanie a rozhodnutie N.. N. D.. Dňa 5. novembra 2010 žalobca vo svojom podaní navrhol krajskému súdu, aby „o odporech odpúrce z 1. 3. 07 a z 20.10.08 projednal okr. soud Vranov jako soud exekuční v rámci řízení Er 3159/1997“. Dňa 23. decembra 2010 Okresný súd Vranov nad Topľou (v súvislosti s vecou sp. zn. 3Er 3159/97) požiadal krajský súd o informáciu o stave konania. Dňa 10. januára 2011 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 25. január 2011. V rovnaký deň krajský súd oznámil Okresnému súdu Vranov nad Topľou, že vo veci je nariadené pojednávanie. Dňa 19. januára 2011 žalobca zo zdravotných dôvodov ospravedlnil svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní. Dňa 25. januára 2011 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 22. február 2011. Dňa 11. februára 2011, 15. februára 2011 a 18. februára 2011 bolo krajskému súdu doručené podanie žalobcu označené ako „námítka nepříslušnosti krajského soudu - námítka soudní nepravomocí“. Dňa 16. februára

2011 boli účastníci konania upovedomení o odročení nariadeného pojednávania „z dôvodu PN sudcu“. Dňa 13. apríla 2011 krajský súd žiadal o pripojenie súvisiacich rozhodnutí. Dňa 11. mája 2011 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 21. jún 2011. Dňa 21. júna 2011 bolo pojednávanie odročené na neurčito na účely pripojenia spisu sp. zn. 9Cb 1832/1996 z Okresného súdu Vranov nad Topľou. Dňa 7. júla 2011 žalobca podal námietku zaujatosti zákonného sudcu N.. N. D.. Dňa 13. júla 2011 krajský súd oznámil Okresnému súdu Vranov nad Topľou, že spis sp. zn. 4Cb 1/2008 mu nemôže zapožičať, pretože je vo veci podaná námietka zaujatosti. Dňa 8. septembra 2011 Okresný súd Vranov nad Topľou požiadal krajský súd o zapožičanie spisu sp. zn. 4Cb 1/2008. Dňa 22. septembra 2011 žalobca podal predsedovi krajského súdu sťažnosť a „otevřený dopis S.. D. Z. I.. Y.U..“. Dňa 12. októbra 2011 bolo krajskému súdu doručené podanie žalobcu označené ako „námítka nepříslušnosti krajského soudu - námítka soudní nepravomoci“. Dňa 2. novembra 2011 krajský súd oznámil Okresnému súdu Vranov nad Topľou, že v súčasnosti nie je možné zapožičať spis sp. zn. 4Cb 1/2008, lebo „konanie nie je skončené a žalobca podáva sťažnosti, ktoré treba vybavovať“. Krajský súd súčasne urgoval uvedený okresný súd o zapožičanie spisu sp. zn. 9Cb 1832/1996. Dňa 2. novembra 2011 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 13. december 2011. Dňa 21. novembra 2011 Okresný súd Vranov nad Topľou oznámil krajskému súdu, že spis sp. zn. 9Cb 1832/1996 nie je možné zapožičať, pretože „nie je nášho súdu“. Dňa 1. decembra 2011 bolo krajskému súdu doručené podanie žalobcu označené ako „námítka nepříslušnosti krajského soudu - námítka soudní nepravomoci“, ku ktorému bola pripojená aj „žaloba na omluvu ze dne 25. 11. 2011“, ktorá smeruje aj proti N.. N. D., N.. D. R.V.H. Z. I.. F. Y.. Dňa 6. decembra 2011 bol zrušený termín pojednávania nariadeného na 13. decembra 2011 „z dôvodu námietky zaujatosti sudcu podanej žalobcom“».

- zo spisu vedeného na Krajskom súde v Košiciach pod sp.zn. 3Cb/4/2008, predtým sp.zn. 17Rob/1361/1996, že: «dňa 27. novembra 1996 navrhovateľ V.. W. I., Č. M., podal na krajskom súde proti obci Holčikovce (ďalej aj „žalovaný“) návrh na začatie konania o zaplatenie sumy 99.997 Sk s prísl. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 17 Rob 1361/96. Dňa 4. februára 1997 krajský súd vyzval žalobcu na zaplatenie súdnych poplatkov za podaný návrh. Dňa 20. februára 1997 žalobca uhradil súdny poplatok. Dňa 7. marca 1997 a 19. júna 1997 žalobca požiadal krajský súd o vydanie platobného rozkazu. Dňa 27. júna 1997 krajský súd vydal vo veci platobný rozkaz č. k. 17 Rob 1361/96- 24, ktorý nadobudol právoplatnosť 1. augusta 1997. Dňa 17. júna 1999 obec Holčikovce podala na krajskom súde návrh na obnovu konania sp. zn. 17 Rob 1361/96. Dňa 21. júna 1999 si predmetný spis vyžiadal Okresný súd Vranov nad Topľou k spisu sp. zn. 3 Er 3196/97. Dňa 23. júna 1999 bol predmetný spis zapožičaný Okresnému súdu Vranov nad Topľou. Dňa 28. septembra 1999 Okresný súd Vranov nad Topľou vrátil predmetný spis krajskému súdu. Dňa 4. októbra 1999 krajský súd vyzval žalobcu, aby predložil výpis zo živnostenského registra. Dňa 26. októbra 1999 žalobca predložil krajskému súdu kópiu svojho živnostenského listu. Dňa 8. novembra 1999 bola v spise zaznamenaná úprava „Spis predložit N.. G.. Čl. 28 - návrh na obnovu konania“. Dňa 13. januára 2000 sa Okresný súd Vranov nad Topľou informoval na krajskom súde, či bol v danej veci podaný návrh na obnovu konania. Dňa 21. júla 2003 žalovaný požiadal krajský súd o vyhotovenie kópií zo súdneho spisu. Dňa 31. júla 2003 bolo v spise zaznamenané, že sa do kancelárie obchodného úseku krajského súdu dostavil zástupca žalovaného „za účelom prevzatia kópie návrhu, platobného rozkazu 17 Rob 1361/96-24 zo dňa 27.6.1997 so súhlasom sudkyne N.. W. I..“. Dňa 5. septembra 2003 bol predmetný spis sp. zn. 17 Rob 1361/96 pripojený k spisu krajského súdu sp. zn. 9Cb 673/99. Dňa 18. marca 2005 krajský súd uznesením č. k. 9 Cb 673/99-88 povolil obnovu konania vo veciach sp. zn. 18 Rob 1357/96, sp. zn. 17 Rob 1361/96 a sp. zn. 9Cb 1832/96. Žalobca podal proti tomuto rozhodnutiu odvolanie, preto bol spis predložený najvyššiemu súdu, aby rozhodol o tomto opravnom prostriedku. Dňa 29. novembra 2006 najvyšší súd uznesením sp. zn. 1Obo 223/2005 napadnuté uznesenie krajského súdu č. k. 9Cb 673/99-88 z 18. marca 2005 zmenil tak, že návrh na obnovu konania zamietol. Dňa 16. februára 2007 žalovaný podal návrh na zrušenie platobného rozkazu č. k. 17 Rob 1361/96-24 vydaného 27. júna 1997 z dôvodu, že mu toto rozhodnutie nebolo doručené do vlastných rúk. Dňa 19. februára 2007 bol v spise uskutočnený záznam, podľa ktorého „spis sp. zn. 17 Rob/1361/1996 bol dňa 5. 9. 2001 zapožičaný tunajšiemu súdu k sp. zn. 9Cb/673/1999. Tento bol vrátený dňa 19. 2. 2007“. Dňa 26. februára 2007 predseda senátu N.. D. R.V.H. vydal opravné uznesenie č. k. 17 Rob 1361/96-41 k platobnému rozkazu vydanému 27. júna 1997. Dňa 1. marca 2007 žalovaný podal odpor proti opravnému uzneseniu č. k. 17 Rob 1361/96-41. Dňa 15. marca 2007 žalobca podal proti opravnému uzneseniu č. k. 17 Rob 1361/96-41 „odvolání“. Dňa 22. marca 2007 bol spis predložený najvyššiemu súdu, aby rozhodol o podanom opravnom prostriedku. Dňa 5. apríla 2007 súdny exekútor I.. V.. Š. D. zaslal krajskému súdu „žiadost' o poskytnutie súčinnosti“. Dňa 10. apríla 2007 krajský súd oznámil súdnemu exekútorovi I.. V.. Š. D., že „požadovanú informáciu Vám

nemôžeme poskytnúť, pretože spis sa nachádza na Najvyššom súde SR“. Dňa 25. apríla 2007 najvyšší súd uznesením sp. zn. 4 Obo 68/2007 opravné uznesenie krajského súdu č. k. 17 Rob 1361/96-41 zrušil. Dňa 30. mája 2007 bol spis vrátený krajskému súdu. Dňa 12. júna 2007 žalovaný podal dovolanie proti uzneseniu najvyššieho súdu sp. zn. 4 Obo 68/2007. Dňa 21. júna 2007 bol najvyššiemu súdu doručený spis, aby rozhodol o dovolaní žalovaného. Dňa 29. mája 2008 najvyšší súd uznesením sp. zn. 1 Obdo V 50/2007 dovolanie žalovaného odmietol. Dňa 7. júla 2008 bol spis vrátený krajskému súdu. Dňa 1. augusta 2008 bolo krajskému súdu doručené podanie žalobcu označené ako „další vyjádření navrhovatele“. Dňa 8. augusta 2008 bolo krajskému súdu doručené podanie žalobcu označené ako „3. vyjádření navrhovatele“, ako aj „4. vyjádření navrhovatele“. V rovnaký deň podal žalobca sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní. Dňa 11. augusta 2008 krajský súd vyzval žalobcu, aby oznámil, či vo svojom ostatnom podaní vznáša „námietku zaujatosti voči sudcovi N.. D. R.“. Dňa 19. augusta 2008 žalobca oznámil krajskému súdu, že jeho uvedené podanie „je námítkou podjatosti sudcu N.. D. R.“. Dňa 2. septembra 2008 bol spis predložený najvyššiemu súdu, aby rozhodol o námietke zaujatosti žalobcu. Dňa 9. septembra 2008 najvyšší súd uznesením sp. zn. 4 Ndob 18/2008 rozhodol, že sudca N.. D. R. nie je vylúčený z prerokovania a rozhodovania vecí vedenej na krajskom súde pod sp. zn. 17 Rob 1361/96. Dňa 3. októbra 2008 sa Okresný súd Vranov nad Topľou informoval na krajskom súde, v akom štádiu sa nachádza napadnuté konanie krajského súdu. V rovnaký deň krajský súd odpovedal, že „vo veci návrhu na zrušenie platobného rozkazu 17 Rob/1361/1966 bude po doplnení dokazovania rozhodnuté do 20. 10. 2008“. Dňa 14. októbra 2008 sa „do zápisnice“ uskutočnil výsluch V.. N. B. a I. G.. Dňa 20. októbra 2008 žalovaný podal odpor proti platobnému rozkazu krajského súdu č. k. 17Rob 1361/96-24 z 27. júna 1997. Dňa 30. októbra 2008 Okresný súd Bratislava I požiadal krajský súd o zaslanie rozhodnutia č. k. 17Rob 1361/96-24 z 27. júna 1997. V rovnaký deň krajský súd na uvedený dopyt odpovedal, že „vo veci neexistuje rozhodnutie, pretože proti platobnému rozkazu bol podaný odpor“. Dňa 3. novembra 2008 Okresný súd Vranov nad Topľou požiadal krajský súd, „o poskytnutie informácie v akom stave je konanie o návrhu na zrušenie platobného rozkazu 17Rob/1361/1996. V prípade ak v rámci konania bolo vydané rozhodnutie žiadame o jeho zaslanie“. Dňa 10. novembra 2008 krajský súd oznámil Okresnému súdu Vranov nad Topľou, že „vec sp. zn. 17Rob/1361/1996 nie je právoplatne skončená, pretože proti platobnému rozkazu bol podaný odpor“. Dňa 10. novembra 2008 bola vec preradená do registra Cb a náhodným výberom bola pridelená na prerokovanie a rozhodnutie sudkyňi I.. N. Q.. Dňa 10. novembra 2008 žalobca nahliadol do spisu. Dňa 10. novembra 2008 žalobca navrhol vylúčenie sudcu N.. D. R. z konania a namietol aj nepríslušnosť krajského súdu v danej veci. Dňa 12. novembra 2008 krajský súd vyzval Poštu Holčikovce, aby „zaslali plnú moc, platnú v čase doručovania uvedenej zásielky, ktorá upravovala doručenie zásielok, na základe ktorej bola zásielka dňa 14. 7. 1997 doručená Obci Holčikovce“. V rovnaký deň krajský súd vyzval žalovaného, aby predložil relevantný štatút obce na preberanie zásielok. Dňa 14. novembra 2008 žalobca doručil krajskému súdu rozsiahle doplnenie svojich podaní. Dňa 24. novembra 2008 Okresný súd Vranov nad Topľou opätovne požiadal krajský súd „o oznámenie, či exekučný titul 17 Rob 1361/96 z 27. 6. 1997, ktorý je titulom v tomto konaní (3 Er 3196/97, pozn.) o vykonanie exekúcie bol zrušený“. Dňa 24. novembra 2008 žalovaný zaslal krajskému súdu „ŠTATÚT OBCE Holčikovce“. Dňa 25. novembra 2008 krajský súd oznámil Okresnému súdu Vranov nad Topľou aj to, že „v súčasnosti sa robí dokazovanie na zistenie, či platobný rozkaz bol dňa 14. 7. 1997 platne prevzatý“ žalovaným. Dňa 26. novembra 2008 krajský súd vyzval žalovaného, aby predložil „Organizačný poriadok Obecného úradu v Holčikovce, platný v čase doručenia platobného rozkazu“. Dňa 1. decembra 2008 pošta oznámila krajskému súdu, že jeho žiadosti nemožno vyhovieť, pretože zo žiadaného obdobia sú doklady už skartované. Dňa 8. decembra 2008 žalovaný reagoval na výzvu krajského súdu. Dňa 12. decembra 2008 okresné riaditeľstvo požiadalo krajský súd „o podanie správy a zaslanie rozhodnutí“. Dňa 19. decembra 2008 krajský súd reagoval na žiadosť okresného riaditeľstva. Dňa 2. januára 2009 krajský súd vyzval žalovaného, aby oznámil, či svedkyňa „I. G. aj v r. 1997 vykonávala iba upratovacie práce na polovičný úväzok, prípadne či a od kedy a aké práce vykonávala na celý úväzok“. Dňa 16. januára 2009 Okresný súd Vranov nad Topľou požiadal o informácie, najmä „či došlo nejakým spôsobom k anulovaniu právoplatnosti vydaného platobného rozkazu zo dňa 27.6.1997 a akým spôsobom“. Dňa 22. januára 2009 žalobca podal vo veci rozsiahle písomné vyjadrenie. Dňa 23. januára 2009 krajský súd vyzval žalovaného, aby oznámil „deň, od ktorého bol vo funkcii starosta obce Holčikovce I.. I. Q..“. Žalovaný v rovnaký deň reagoval na uvedenú výzvu. Dňa 2. februára 2009 krajský súd uznesením č. k. 3Cb 4/2008-169 návrh na zrušenie platobného rozkazu zamietol a odmietol odpory z 1. marca 2007 a 20. októbra 2008 proti platobnému rozkazu vydanému krajským súdom 27. júna 1997 pod č. k. 17Rob 1361/96- 24. Dňa 11. februára 2009 Okresný súd Vranov nad Topľou urgoval podanie informácie najmä o tom, „či došlo nejakým spôsobom k anulovaniu právoplatnosti vydaného platobného rozkazu zo dňa 27.6.1997 a akým spôsobom“. Dňa

12. februára 2009 krajský súd oznámil Okresnému súdu Vranov nad Topľou, že v danej veci boli odpory z 1. marca 2007 a 20. októbra 2008 proti platobnému rozkazu vydanému krajským súdom 27. júna 1997 č. k. 17Rob 1361/96-24 zatiaľ neprávoplatne odmietnuté. Dňa 16. februára 2009 bol krajskému súdu doručený (opakovane) odpor žalovaného proti platobnému rozkazu krajského súdu č. k. 17Rob 1361/96-24 z 27. júna 1997. Dňa 23. februára 2009 žalovaný podal odvolanie proti uzneseniu krajského súdu č. k. 3Cb 4/2008-169 z 2. februára 2009. Dňa 2. marca 2009 krajský súd uvedené opravné prostriedky (odpor a odvolanie) žalovaného zaslal na vyjadrenie žalobcovi. Dňa 27. marca 2009 Okresný súd Vranov nad Topľou požiadal krajský súd o oznámenie, či je jeho uznesenie č. k. 3Cb 4/2008-169 z 2. februára 2009 právoplatné. V rovnaký deň bolo uvedenému okresnému súdu oznámené, že proti tomuto uzneseniu bolo podané odvolanie. Dňa 2. apríla 2009 bol spis predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby rozhodol o opravnom prostriedku žalobcu. Dňa 27. mája 2009 najvyšší súd uznesením sp. zn. 2Obo 40/2009 uznesenie krajského súdu č. k. 3Cb 4/2008-169 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dňa 5. júna 2009 bol spis vrátený krajskému súdu. Dňa 8. júna 2009 krajský súd „pre informáciu“ zaslal Okresnému súdu Vranov nad Topľou a okresnému riaditeľstvu uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 2Obo 40/2009 z 27. mája 2009. Dňa 8. júna 2009 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 22. jún 2009. Dňa 18. júna 2009 bolo krajskému súdu doručené ospravedlnenie žalobcu z neúčasti na nariadenom pojednávaní zo zdravotných dôvodov a jeho dovolanie proti uzneseniu najvyššieho súdu sp. zn. 2Obo 40/2009 z 27. mája 2009. Dňa 19. júna 2009 bolo žalovanému telefonicky oznámené, že sa pojednávanie neuskutoční. Dňa 22. júna 2009 bolo pojednávanie odročené na neurčito. Dňa 23. júna 2009 bolo žalovanému zaslané dovolanie žalobcu na vyjadrenie. Dňa 29. júna 2009 krajský súd vyzval žalobcu na predloženie plnej moci k svojmu dovolaniu, pretože dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dňa 2. júla 2009 krajský súd uznesením č. k. 3Cb 4/2008-217 prerušil konanie do právoplatného rozhodnutia o dovolaní žalobcu. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 25. júla 2009. Dňa 6. júla 2009 Okresný súd Vranov nad Topľou požiadal krajský súd o zaslanie uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 2Obo 40/2009 z 27. mája 2009. Dňa 7. júla 2009 krajský súd vyhovel uvedenej žiadosti Okresného súdu Vranov nad Topľou. Dňa 8. júla 2009 sa žalovaný vyjadril k dovolaniu žalobcu. Dňa 13. júla 2009 žalobca doručil krajskému súdu plnú moc pre advokátku v dovolacom konaní. Dňa 27. júla 2009 bol spis predložený najvyššiemu súdu, aby rozhodol o podanom dovolaní žalobcu. Dňa 17. decembra 2009 najvyšší súd uznesením sp. zn. 1 Obdo V 36/2009 dovolanie žalobcu zamietol. Dňa 20. januára 2010 bol spis vrátený krajskému súdu. V rovnaký deň bolo uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 1Obdo V 36/2009 zaslané účastníkom konania a taktiež Okresnému súdu Vranov nad Topľou. Dňa 2. februára 2010 bolo z najvyššieho súdu odstúpené podanie žalobcu z 28. januára 2010. Dňa 23. februára 2010 žalobca písomne doplnil svoje skutkové tvrdenia a dôkazné návrhy vo veci. Dňa 1. marca 2010 bolo Okresnému súdu Vranov nad Topľou zaslané uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 1Obdo V 36/2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť 8. februára 2010. Dňa 4. marca 2010 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 22. marec 2010. Krajský súd vyzval žalovaného, aby predložil vo veci ďalšie dôkazy. Dňa 12. marca 2010 bolo krajskému súdu doručené podanie žalobcu z 3. marca 2010, zo 4. marca 2010 a z 9. marca 2010. Dňa 12. marca 2010 žalobca navrhol prerušenie konania vzhľadom na to, že vo veci podal ústavnú sťažnosť (ktorou napadol rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2Obo 40/2009 z 27. mája 2009 a sp. zn. 1Obdo V 36/2009 zo 17. decembra 2009). Dňa 15. marca 2010 boli krajskému súdu z Okresného súdu Košice I odstúpené podania ako im nepatriace. Dňa 16. marca 2010 bolo pojednávanie nariadené na 22. marec 2010 odročené na neurčito. Dňa 16. marca 2010 žalobca doručil „znovu zaslal“ krajskému súdu ústavnú sťažnosť, ktorou napadol rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2Obo 40/2009 z 27. mája 2009 a sp. zn. 1Obdo V 36/2009 zo 17. decembra 2009. Dňa 17. marca 2010 boli do predmetného spisu krajského súdu odstúpené podania z iných spisov ako tam nepatriace. Dňa 18. marca 2010 žalovaný reagoval na výzvu krajského súdu zo 4. marca 2010. Dňa 19. marca 2010 Krajský súd v Prešove zaslal krajskému súdu žiadanú fotokópiu návrhu a platobného rozkazu vo veci sp. zn. 9Cb 1832/96. Dňa 5. augusta 2010 sa žalobca obrátil na krajský súd svojimi podaniami, ktoré boli v rovnaký deň zaslané žalovanému. Krajský súd tiež dožiadal ústavný súd, či boli rozhodnuté súvisiace ústavné sťažnosti žalobcu. Žalobca podal predsedovi krajského súdu sťažnosť na prietahy v konaní. Dňa 11. augusta 2010 bolo z ústavného súdu doručené uznesenie sp. zn. III. ÚS 192/2010, ktorým bola ústavná sťažnosť žalobcu odmietnutá. Dňa 11. augusta 2010 sa krajský súd dopytoval na ústavnom súde, ako bolo rozhodnuté o ústavnej sťažnosti, ktorou žalobca napadol rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2 Obo 40/2009 a sp. zn. 1 Obdo V 36/2009. Dňa 12. augusta 2010 sa zákonná sudkyňa vyjadrila k sťažnosti na prietahy v konaní. Dňa 2. septembra 2010 ústavný súd oznámil krajskému súdu, že ústavná sťažnosť žalobcu, ktorou napadol rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2Obo 40/2009 a sp. zn. 1Obdo V 36/2009, bola uznesením sp. zn. I. ÚS 177/2010 odmietnutá. Dňa 9. septembra 2010 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 11. október 2010. Žalovaný bol vyzvaný na predloženie dôkazov. Dňa 14. septembra 2010 boli do predmetného spisu

krajskému súdu odstúpené podania z iných spisov ako tam nepatriace. Dňa 16. septembra 2010 bolo krajskému súdu doručené podanie žalobcu z 10. septembra 2010. Dňa 23. septembra 2010 žalovaný reagoval na výzvu krajského súdu z 9. septembra 2010. Dňa 24. septembra 2010 boli do predmetného spisu krajského súdu odstúpené podania z iných spisov ako tam nepatriace. Z podania žalobcu z 21. septembra 2010 tiež vyplynulo, že „vyslovuji námítku podjatosti soudkyně I.. N. Q.“. Dňa 4. októbra 2010 bolo pojednávanie nariadené na 11. október 2010 odročené na neurčito. Dňa 18. októbra 2010 bol spis predložený najvyššiemu súdu, aby rozhodol o uvedenej námietke zaujatosti, ktorú podal žalobca. Dňa 29. októbra 2010 najvyšší súd uznesením sp. zn. 1Ndob 62/2010 rozhodol, že zákonná sudkyňa I.. N. Q. je vylúčená z prerokovania a rozhodovania veci sp. zn. 3Cb 4/2008. Konanie na prikázanie veci inému súdu bolo zastavené. Dňa 8. novembra 2010 bol spis vrátený krajskému súdu. Dňa 5. novembra 2010 žalobca vo svojom podaní navrhol krajskému súdu, aby „o odporech odpůrce z 1.3.07 a z 20.10.08 projednal okr. soud Vranov jako soud exekuční v rámci řízení Er 3159/1997“. Dňa 24. novembra 2010 bola vec náhodným výberom pridelená na prerokovanie a rozhodnutie sudkyni N.. G. I.. Dňa 13. apríla 2011 Okresný súd Košice I si zapožičal predmetný spis. Dňa 14. apríla 2011 krajský súd odpovedal na sťažnosť žalobcu. Dňa 29. apríla 2011 bol zapožičaný spis Okresným súdom Košice I vrátený. Dňa 6. mája 2011 bolo krajskému súdu doručené podanie žalobcu. Dňa 10. mája 2011 bolo krajskému súdu doručené podanie žalobcu označené ako „námítka nepříslušnosti krajského soudu - námítka soudní nepravomoci“. Dňa 15. júla 2011 bol spis zapožičaný Okresnému súdu Vranov nad Topľou s tým, že musí byť obratom vrátený. Dňa 27. júla 2011 bol zapožičaný spis z Okresného súdu Vranov nad Topľou vrátený. Dňa 21. septembra 2011 bolo krajskému súdu doručené podanie žalobcu. Dňa 12. októbra 2011 bolo krajskému súdu doručené podanie žalobcu označené ako „námítka nepříslušnosti krajského soudu - námítka soudní nepravomoci“»,

- zo spisu vedeného na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp.zn. 3Er/3159/1999, že: «dňa 14. novembra 1997 podal oprávnený V.. W. I., Č. M., na Krajskom súde v Košiciach návrh na začatie exekučného konania proti povinnému - obci Holčikovce na vymożenie sumy 2.871,71 eur s prísl. (86.513 Sk s prísl.). Dňa 12. decembra 1997 Krajský súd KE uvedený návrh na exekúciu postúpil okresnému súdu, kde bola vec zaevidovaná pod sp. zn. 3 Er 3159/97. Dňa 20. mája 2010 okresný súd uznesením č. k. 3Er 3159/97-615 povolil odklad exekúcie „až do právoplatného skončenia konania vo veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008“. Okresný súd následne vykonával procesné úkony spojené s exekúciou až do 2. septembra 2011, keď uznesením č. k. 3Er 3159/97-666 rozhodol tak, že exekúciu zastavil, pričom sa tiež uzniesol na tom, že o náhrade trov exekúcie súdneho exekútora N.. Š. Š. rozhodne samostatným uznesením. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, preto okresný súd predložil spis Krajskému súdu PO na rozhodnutie o podanom odvolaní. Dňa 19. novembra 2012 Krajský súd PO uznesením sp. zn. 16 CoE 136/2012, 16CoE 137/2012 o podanom odvolaní žalobcu rozhodol tak, že napadnuté uznesenie č. k. 3Er 3159/97-666 potvrdil»,

- že žalobca podal návrh na vykonanie exekúcie vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou sp.zn. 3Er/3196/1997 na základe platobného rozkazu Krajského súdu v Košiciach 17Rob/1361/1996 zo dňa 1.7.1997. Okresný súd Vranov nad Topľou dňa 7.7.2009 zastavil exekúciu z dôvodu zániku exekučného titulu. Krajský súd v Prešove uznesením 15CoE/1/2009 zo dňa 4.11.2009 potvrdil uznesenie Okresného súdu vo Vranove nad Topľou o zastavení konania. Súdny exekútor N.. V.. Š. D. vykonal dražbu nehnuteľností dňa X.X.XXXX, v dôsledku ktorej bola získaná suma 62.779.084,- Sk, v konečnom dôsledku však exekúcia nebola ukončená uspokojením oprávneného zastavením exekučného konania,

- že žalobca si uplatnil u žalovaného listom zo dňa 27.9.2011 nárok na náhradu škody vo výške 4.616.647 EUR, pozostávajúcej z výšky uplatnenej pohľadávky v konaniach vedených na Krajskom súde v Košiciach sp. zn. 17Rob/1361/1996 a sp. zn. 18Rob/1357/1996 vo výške vyčíslených pohľadávok ku dňu 30.9.2011 uplatnených v predmetných konaniach, obsah žiadosti je totožný so žalobou zo dňa 5.12.2011,

- že Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom sp. zn. II. ÚS 593/2012 rozhodol, že Krajský súd v Košiciach v konaniach vedených pod sp.zn. 4Cb/1/2008 (predtým pod sp.zn. 18Rob 1357/96) a sp.zn. 3Cb 4/2008 (predtým sp.zn. 17Rob 1361/96) porušil základné právo V.. W. I., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov a právo na prejednanie veci v primeranej lehote, Krajskému súdu v Košiciach v konaniach vedených pod sp.zn. 4Cb/1/2008 a sp.zn. 3Cb/4/2008 prikázal konať bez zbytočných prietahov a žalobcovi V.. W. I. priznal finančné zadostučinenie v sume 1.500 EUR a trovy konania.

4. Po právnom posúdení veci podľa čl. 46 ods. 3, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, § 1, § 2, § 3 ods. 1 a 2, § 4 ods. 1, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1 a 2, § 9 ods. 1 a 2, § 15 ods. 1, § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobca nepreukázal splnenie základných predpokladov vzniku nároku na náhradu škody zo zodpovednosti štátu za škodu pri výkone verejnej moci, a preto žalobu zamietol. Dôvodil, že predovšetkým nebol preukázaný vznik škody na strane žalobcu, nakoľko o pohľadávkach, ktoré si žalobca uplatňuje v konaniach vedených na Krajskom súde v Košiciach sp. zn. 3Cb/4/2008 a sp. zn. 4Cb/1/2008, nie je do dnešného dňa právoplatne rozhodnuté, pričom pohľadávky sú sporné, lebo žalovaný v týchto sporoch predmetné pohľadávky popiera, a teda nie je zrejmé, či takéto pohľadávky žalobcu vôbec existujú, a ak áno, v akej výške.

5. S poukazom na zásadu hospodárnosti konania, súd prvej inštancie návrh žalobcu na vykonanie žalobcom navrhovaných dôkazov výsluchom svedkov a dožiadaniami od žalobcom označených subjektov zamietol s odôvodnením, že navrhované dokazovanie bolo irelevantné k preukázaniu základnej podmienky zodpovednosti štátu, a to existencii škody.

6. Výrok o zamietnutí návrhu žalobcu, aby súd pripustil do konania vstup prokurátora odôvodnil prvoinštančný súd aplikáciou § 93 ods. 1, 2 a 3 CSP a výrok zamietnutí návrhu žalobcu, aby súd pripustil do konania vstup intervenientov Transparency International Slovakia, Allianz Fair Play a N. Š. Š., odôvodnil prvoinštančný súd aplikáciou § 81 a § 82 ods. 1, 2, 3 a 4, § 83, § 86 ods. 1 a 2 CSP. Uviedol, že žalobca nie je aktívne legitimovaný podať návrh na vstup prokurátora, lebo je výlučne na vóli prokurátora, či vstúpi do konania, a do konania nevstúpili ani označení intervenienti, a to ani z vlastného podnetu, ani oznámením o spore podľa § 86 CSP.

7. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 1 § 255 ods. 1 CSP s tým, že výške náhrady trov konania priznanej žalovanej rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

8. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g), h) CSP. Navrhol zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alebo po vykonanom dokazovaní zmeniť rozsudok a vyhovieť žalobe v celom rozsahu. Namietol, že súd prvej inštancie neústavným postupom porušil právo na spravodlivý a nestranný proces, nezistil skutkový stav veci, nevykonal dôkazné konania a vôbec nevysvetlil, prečo všetky dôkazné návrhy žalobcu odmietal, či ignoroval akoby neexistovali. Z uvedeného žalobca vyvodil, že právne závery súdu prvej inštancie sú neúplné, hmotnoprávne nesprávne, predčasné a nepreskúmateľné a sú neústavným pokusom súdu prvej inštancie vyhnúť sa ústavnej povinnosti súdu zákonným spôsobom zistiť skutkový stav veci a ten zákonným a ústavne súladným postupom spravodlivo hodnotiť. Žalobca vyjadril nesúhlas so záverom súdu, že mu nevznikla škoda, z ktorých dôvodov potom súd mylne neskúmal, či došlo k nesprávnemu úradnému postupu a nezákonnému rozhodnutiu, ako i s odôvodnením súdu, že dôkazy ním navrhnuté nebude vykonávať z dôvodu hospodárnosti konania, a to najmä vo vzťahu k jeho dôkazným návrhom jednotlivými exekučnými konaniami, v ktorých mu vznikla rozsiahla škoda a bola spôsobená platobná neschopnosť hradiť záväzky i ďalšia škoda vo forme zaťaženia viacerými nákladmi z exekučných konaní, ktoré prezentoval súdu obzvlášť vo svojich písomných podaniach zo dňa 4.6.2013 (konkrétne v bode 6.2, 6.3., 6.4, 6.6, 6.8, 6.9, 6.10, 6.13, 7, 8, 9, 10, 11 a 12 b.), zo dňa 1.7.2013 (dôkazy označené v bodoch č. 6.10, 7.3, 7.4., 7.6, 8, 9, 10, 11 a 12), zo dňa 14.10.2013, zo dňa 13.9.2015, zo dňa 12.1.2016, zo dňa 28.1.2016, zo dňa 19.4.2016, zo dňa 2.5.2017, zo dňa 2.5.2017, zo dňa 3.5.2017, zo dňa 16.5.2017, zo dňa 17.5.2017, a tiež v doplnení žaloby zo dňa 4.6.2013, v doplnení žaloby zo dňa 1.7.2013 a zo dňa 5.9.2017, v ktorom: [„Navrhujím ustanoviť znalce za účelom zjistení rozsahu škody ke a.) zjistení majetku povinného dlužníka v roce 1997, 2004, 2007, 2011, b.) ke zjistení kedy a koľko majetku a v jakých cenách se povinný dlužník zbavil v letech 1997-2017, 2.) Navrhujím vyzvat Katastrální odbor Vranov n. Toplou k predložení zprávy a listin kedy a komu byly převáděny nemovitosti povinného dlužníka v letech 1997-2017, 3.) Navrhujím vyzvat také povinného dlužníka k predložení zprávy a listin kedy a komu byly převáděny nemovitosti povinného dlužníka v letech 1997-2017, 4.) Navrhujím vyzvat jednatele Obecního podniku služeb a cestovního ruchu s.r.o. IČ 36767603 Flešara a Fedora k predložení zprávy soudu a listin jak a kdy vznikla tato "tajná firma povinného dlužníka", za jakým účelem vznikla a jak a kdy se podílela na prevodech majetku povinného dlužníka v letech 2007-2017, 5.) Navrhujím vyzvat společnost Aquamax s.r.o. IČ 43772170, J. Hagaru 9, 831 51 Bratislava k predložení soudu všech listin souvisejících s odkupem 50.000 m2 od povinného dlužníka v roce 2007 za 120

Sk/m2 ačkoli tržní cena u prehrady Domaša byla v roce 2007 900 Sk/m2, 6.) Navrhují vyzvat také členy Obecního zastupitelstva povinného dlužníka k sdelení okolností prodeje 50.000 m2 v roce 2007 za 8x nižší cenu a vyzvat je také ke sdelení okolností prodeje majetku v letech 1997-2011, když v této době 1997-2011 měl být majetek OH prodán v Ex 1020/97 a nikoli marit úřední rozhodnutí a majetek svévolně rozprodávat "utajené bokem", 7.) Navrhují, aby soud predložil prejudiciální otázku doručení a převzetí exekučního titulu statutárním orgánem OH - zda v řízeních OSBAI 14 C 61/2005, KS Košice 18Rob 1357/96, 4Cb 1/2008 a v řízeních OSVT Er 3159/97 a Ex 1020/97 bylo a je nutno vyjít podle ustanovení § 135 ods.2 o.s.p. a § 194 c.s.p. z pravoplatného vyřešení této prejudiciální otázky ve výroku rozhodnutí OSVT IT 197/04 ze dne 24.8.2005 či je možné ignorovat a pomíjet, že tato prejudiciální otázka již byla a je definitivně pravoplatně vyřešena a tak v jiných řízeních si ji vyřešit pomocí svévole "opačně", 8.) Navrhují, že žalobce zabezpečí na další jednání soudu dne 18.10.2017 svedky, žádá soud o sdělení, zda takto zabezpečené svedky". Žalobca vo svojom odvolaní opätovne zdôraznil, že podstatou jeho žaloby je prekročenie právomoci sudcu Krajského súdu v Košiciach N.. R. a následne „OSVT“, a to v pravoplatných platobných rozkazoch zo dňa 1.7.1997 sp. zn. 18Rob 1357/96 a zo dňa 27.6.1997 sp. zn. 17Rob 1361/96, predovšetkým tajným výsluchom B. dňa 14.10.2008 a porušením povinnosti vyjsť zo skôr vyriešenej prejudiciálnej otázky doručenia a prevzatia označených exekučných titulov, čím došlo k umožneniu podania odporu dňa 20.10.2008 po 11 rokoch, zastaveniu exekúcií a k novému konaniu vedenému pod sp. zn. 4Cb 1/2008 a sp. zn. 3Cb 4/2008. Žalobca namietol správnosť záveru prvoinštančného súdu, že ak o jeho pohľadávkach nebolo doposiaľ rozhodnuté v súdnych konaniach vedených na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 3Cb 4/2008 a sp. zn. 4Cb 1/2008, nie je zrejmé, či existujú, existencia prípadnej pohľadávky žalobcu nie je skutočnou škodou v zmysle zákona o zodpovednosti štátu za škodu. V tejto súvislosti žalobca znovu podčiarkol, že súd prvej inštalácie odignoroval všetky jeho tvrdenia a dôkazy, ktorými žalobca preukazoval vznik škody, spôsobenej vo vecnom i časovom kauzálnom nexuse a znova akcentoval, že neexistuje jediný titul, ktorý by zrušil pravoplatné platobné rozkazy, ktoré boli riadne doručené starostovi povinného V. B. a že krajský i okresný súd prekročením svojej právomoci zasiahli do majetkových práv žalobcu, čím sú podľa žalobcu splnené podmienky zodpovednosti štátu za škodu, ktorá žalobcovi vznikla. Žalobca poukázal takisto na rozhodnutie uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 35/1993, nález sp. zn. IV. ÚS 2427/12, vec ESLP Jalloh proti Nemecku, 2006 (sťažnosť č. 54810/00, odst. 49, 50, 105) i na nález I. ÚS 269/2011-55, podľa ktorého rozsah viazanosti všeobecného súdu rozsudkom vydaným v trestnom konaní pri rozhodovaní v občianskom súdnom konaní v prípadoch, v ktorých sa zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu zhodujú s okolnosťami relevantnými, resp. podstatnými pre rozhodnutie v občianskoprávnom konaní, nemožno obmedziť len na závery o protiprávnom konaní, t.j. o spáchaní trestného činu, a o tom, kto ho spáchal. Podľa žalobcu sa súd pri riešení sporu obmedzil na mechanický a formalistický výklad podústavného práva bez toho, aby hľadal spravodlivé riešenie a domyslel praktické dopady prijatia výkladu určitého výkladu právnej normy, ktoré nesmie byť nezmyselný a vedúci k sofistickovanému odôvodňovaniu zrejmej nespravodlivosti.

9. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

10. Odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

11. Žalobcom uplatnené odvolacie dôvody nie sú dané.

12. Po preskúmaní obsahu spisu a odôvodnenia rozsudku odvolací súd konštatuje, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštalácie vo svojom výroku o zamietnutí žaloby, ako i vo výroku, ktorým zamietol vstup prokurátora a intervenientov Transparency International Slovakia, Allianz Fair Play a N.. Š. Š. do konania, zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí v zmysle 220 ods. 2 CSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

13. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry z ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý opakovane vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany (por. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 119/03-30), ako i z judikatúry európskeho súdu pre ľudské práva, ktorého judikatúra ale nevyžaduje, aby na každý argument strany, t.j. aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (por. Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

14. V danom prípade sa prvoinštančný súd pri svojom rozhodovaní dôsledne vychádzal z vyššie uvedených judikatórnych premís a v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný spor a z ktorých vyvodil svoje skutkové a právne závery. Záver o zamietnutí žaloby súd odôvodnil dostatočne presvedčivo, zhodnotil všetky dôkazy predložené na podporu tvrdení žalobcu i žalovanej, uviedol, ktoré z nich považoval za preukázané, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a z akých právnych noriem pri rozhodnutí vychádzal, pričom tak žalobcovi ako aj žalovanej vytvoril všetky procesné podmienky, aby v priebehu sporu uplatnili a realizovali svoje procesné práva.

15. Odvolací súd preto vyhodnotil ako neopodstatnenú žalobcovu námietku tvrdenej nepreskúmateľnosti, resp. nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia, ktorej dôvodnosť by z podstaty veci bránila prieskumu napadnutého rozsudku z hľadiska ďalších relevantných odvolacích námietok žalobcu. Odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že žalobca sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti súdneho rozhodnutia súdu (por. napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 188/06). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bola sporová strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi (por. napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 50/04). Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí ani právo sporovej strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (por. napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04), ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá strana sporu (por. napr. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

16. Napadnutému rozhodnutiu nemožno vytknúť ani nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplývali, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193, § 194 a § 205 CSP alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo že by použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Učinené zistenia súdu prvej inštancie majú vecné i logické zakotvenie vo vykonaných dôkazoch a prijaté skutkové a právne závery sú odôvodnené zrozumiteľne a v súlade s ustálenou súdnou praxou, pri súčasnom zohľadnení ochrany subjektívneho práva oboch sporových strán, ich rovnosti v uplatnení práv, ochrany ich oprávnenej dôvery v právo, ako i predvídateľnosti súdneho rozhodnutia. Neboli zistené ani vady v zmysle § 365 ods. 1 písm. a), b) a c) CSP, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie v spore.

17. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o nároku žalobcu, než ako rozhodol súd prvej inštancie. V danom prípade k zmene

skutkového ani právneho stavu počas odvolacieho konania nedošlo, preto odvolací súd na skutkové zistenia a na právne normy, ktoré použil súd prvej inštancie odkazuje, rovnako ako i na správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce dôvody napadnutého rozsudku vo veci samej, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP), a len na zdôraznenie správnosti rozsudku a k ostatným odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd dodáva nasledovné:

18. V prejednávanom spore žalobca uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 514/2003 Z.z.“).

19. Podľa článku 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom. Toto právo je konkrétne upravené v ustanoveniach zákona č. 514/2003 Z.z..

20. Podľa § 3 ods. 1 písm. a) tohto zákona štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím. Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom (§ 3 ods. 1 písm. d/ citovaného zákona). Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť (§ 3 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z.).

21. Zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je objektívna zodpovednosť (bez ohľadu na zavinenie), ktorej sa nemožno zbaviť. Je založená na súčasnom splnení troch podmienok: existencii nezákonného rozhodnutia, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody. Predpokladom kvalifikácie rozhodnutia ako nezákonného je, že sa jedná o právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená a ktoré bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Rozhodnutím tohto orgánu (ktorý vyslovil nezákonnosť) je súd rozhodujúci o náhrade škody viazaný (§ 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z.). Zodpovednosť za škodu spojená s nesprávnym úradným postupom je založená na súčasnom (kumulatívnom) splnení troch predpokladov: nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom, ktorým môže byť podľa konkrétnych okolností akákoľvek iná, než rozhodovacia činnosť spojená s výkonom verejnej moci, ak dôjde pri nej alebo v jej dôsledku k porušeniu pravidiel predpísaných právnymi normami pre počínanie orgánu verejnej moci alebo k porušeniu poriadku určeného povahou a funkciou postupu.

22. Podľa obsahu žaloby podstatu pochybenia označených orgánov verejnej moci žalobca vidí v tom, že hoci v predmetných súdnych konaniach boli vydané platobné rozkazy, ktoré nadobudli právoplatnosť, a na základe ktorých žalobca podal návrh na výkon exekúcie, k výkonu exekúcie nedošlo, lebo exekúcie boli zastavené z dôvodu, že platobné rozkazy vydané Krajským súdom v Košiciach (zo dňa 1.7.1997 sp. zn. 18Rob 1357/96 a zo dňa 27.6.1997 sp. zn. 17Rob 1361/96) boli zrušené, a teda ako exekučné tituly zanikli, lebo súd tieto platobné rozkazy následne doručoval povinnému opätovne s odôvodnením, že boli zistené závady pri doručovaní platobných rozkazov, na čo podľa žalobcu nemal súd žiadne oprávnenie a konal svojvoľne, pričom doposiaľ súdne konania o peňaznej pohľadávke žalobcu voči povinnému doposiaľ nie sú skončené a sú vedené na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4Cb 1/2008 a sp. zn. 3Cb 4/2008. Rovnako žalobca i v podanom odvolaní zopakoval, že podstatou jeho žaloby je prekročenie právomoci sudcu Krajského súdu v Košiciach N.. R. a následne „OSVT“, a to v právoplatných platobných rozkazoch zo dňa 1.7.1997 sp. zn. 18Rob 1357/96 a zo dňa 27.6.1997 sp. zn. 17Rob 1361/96, predovšetkým tajným výsluchom B. dňa 14.10.2008 a porušením povinnosti vyjsť zo skôr vyriešenej prejudiciálnej otázky doručenia a prevzatia označených exekučných titulov, čím došlo k umožneniu podania odporu povinným dňa 20.10.2008 po 11 rokoch, zastaveniu exekúcií a k novému súdному konaniu vedenému pod sp. zn. 4Cb 1/2008 a sp. zn. 3Cb 4/2008.

23. Z odôvodnenia preskúmaného rozsudku plynie, že súd prvej inštancie zamietnutie žaloby založil v podstate na závere, že žalobca v konaní nepreukázal splnenie predpokladov zodpovednostného právneho vzťahu vo vzťahu k štátu, predovšetkým za stavu, ak bezpochyby označené súdne konania, vedené t.č. na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4Cb/1/2008 a sp. zn. 3Cb/4/2008, doposiaľ nie sú právoplatne skončené.

24. S týmto názorom sa odvolací súd stotožňuje. Tento je totiž plne v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít.

25. Tá je ustálená v závere, že je vecou každého orgánu verejnej moci, aby predpis, ktorý má aplikovať posúdil a vyložil sám (autoritatívny výklad), rovnako ako ďalšie podklady, ktorých predloženie je podmienkou vydania rozhodnutia. Ak orgán štátu (v danom prípade súd) zisťuje podmienky a predpoklady pre vydanie rozhodnutia, a za tým účelom zhromažďuje podklady (dôkazy), hodnotí zistené skutočnosti, tieto právne posudzuje a podobne, ide o činnosť priamo smerujúcu k vydaniu rozhodnutia, v obsahu ktorého sa prejavia prípadné nesprávnosti či vady postupu súdu pri zisťovaní podkladov a pri ich posudzovaní. Jeho výsledok, pokiaľ slúži ako podklad pre konečné rozhodnutie, potom môže byť napadnutý prostredníctvom napadnutia tohto konečného rozhodnutia. Posúdenie týchto otázok - nesprávností, či väd tohto postupu, prináleží potom príslušnému orgánu (súdu) v konaní o opravnom prostriedku proti takému rozhodnutiu, t.j. systém opravných prostriedkov, ktorých účelom je dosiahnutie nápravy právnych alebo skutkových pochybení, ktorých sa dopustili súdy nižších inštancií. Následne môžu byť posudzované len z hľadiska zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím (§ 5 a nasl. zákona č. 514/2003 Z.z.) tak, ako to vyslovil Najvyšší súd Slovenskej republiky napríklad vo svojom rozsudku zo dňa 30. marca 2011 sp. zn. 3Cdo 220/2010.

26. Nesprávny postup orgánu štátu, ktorý vyústil v nesprávne rozhodnutie, ktoré ale nenadobudlo právoplatnosť, lebo o opravnom prostriedku proti takému rozhodnutiu nebolo doposiaľ rozhodnuté, nemôže preto založiť objektívnu zodpovednosť štátu, nakoľko orgán - o opravnom prostriedku rozhodujúci, dosiaľ nezodpovedal na otázku, či (žalobcom) tvrdené pochybenie orgánu štátu (súdu) je dané alebo nie. Inými slovami, ak doteraz nadriadený súd nerozhodol, či súd (Krajský súd v Košiciach) postupoval správne, ak „de facto zrušil doložku právoplatnosti a vykonateľnosti označených platobných rozkazov a o peňažnom nároku žalobcu voči povinnému dlžníkovi opätovne konal v konaní vedenom pod sp. zn. 4Cb/1/2008 a sp. zn. 3Cb/4/2008“.

27. Z uvedeného je nutné vyvodiť, že súd prvej inštancie správne žalobu zamietol pre nespĺnenie zákonných predpokladov zodpovednosti štátu za škodu za stavu, ak žalobca za pochybenie orgánu verejnej moci označil spôsob, akým Krajský súd v Košiciach konal a rozhodoval v označených súdnych konaniach, t.č. vedených pod sp. zn. 4Cb 1/2008 a sp. zn. 3Cb 4/2008 (pôvodne pod sp. zn. 18Rob 1357/96 a sp. zn. 17Rob 1361/96), pretože tento nemožno vyhodnotiť ako nesprávny úradný postup v situácii, ak tieto konania nie sú doposiaľ právoplatne skončené, lebo o správnosti tohto postupu bude ešte len rozhodovať príslušný súd.

28. V korelácii s uvedeným sa žalobcovi nepodarilo spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku ani námietkou, že súd nevykonal žalobcom navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

29. Vo vzťahu k námietke nevykonania všetkých dôkazov navrhnutých žalobcom v spore odvolací súd pripomína, že význam dôkazov a potrebnosť ich vykonania sú otázky, ktorých posúdenie je zásadne v právomoci toho orgánu, ktorý rozhoduje o merite návrhu (por. napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 52/03). Súd nie je viazaný dôkaznými návrhmi sporových strán a iba súd rozhoduje, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná (§ 185 ods. 1 CSP). Je teda v právomoci súdu posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie. Z uvedeného rezultuje, že súd v civilnom sporovom konaní nie je viazaný návrhmi sporových strán na vykonanie dokazovania a nie je ani povinný vykonať všetky navrhované dôkazy, pretože posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané je vždy vecou súdu (§ 132 ods. 1, § 185 ods. 1 až 3 CSP), a nie sporových strán. Súd tak nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy stranami sporu. Najmä nevykoná dôkazy na preukázanie skutočností, ktoré z hľadiska hmotného práva nie sú významné a dôkazy nadbytočné, t.j. ku skutkovým okolnostiam, ktoré už boli preukázané iným spôsobom alebo sú založené na zhodnom tvrdení strán.

30. Ak boli z pohľadu uvedeného právneho posúdenia nároku žalobcu všetky rozhodné skutočnosti dôkazne ozrejmené a dokazovanie žalobcom navrhovanými dôkaznými prostriedkami podľa úsudku súdu prvej inštancie nemohlo nijako zvrátiť záver v skutkových zisteniach nosných pre právne posúdenie sporu, nemožno samotnú okolnosť, že prvoinštančný súd nepristúpil k vykonaniu tohto žalobcom

navrhovaných dôkazov, považovať za naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP a ani za naplnenie odvolacieho dôvodu, ktorým by súd založil takú vadu konania, ktorá mala za následok porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces.

31. Žalobcovi nemožno prisvedčiť ani pokiaľ v podanom odvolaní hodnotenie vykonaných dôkazov súdom prvej inštancie spochybňuje a predkladá vlastné hodnotenie ním predložených dôkazov, ako i ostatných dôkazov vykonaných v konaní na súde prvej inštancie.

32. Podstatou zistenia skutkového stavu veci je úsudok sudcu o tom, ktoré z rozhodných a sporných skutočností sú pravdivé, t.j. ktoré z nich bude považovať za preukázané poznatkami získanými vykonaním jednotlivých dôkazov. Dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, pričom žiadny dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu (čl. 15 základných princípov CSP). Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo (§ 191 ods. 1 CSP). Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak (§ 191 ods. 2 CSP).

33. Citované ustanovenia o hodnotení dôkazov vychádzajú zo zásady tzv. voľného hodnotenia dôkazov. Zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadruje, že záver, ktorý si sudca urobí o pravdivosti či nepravdivosti tvrdených skutočností vzhľadom na poznatky získané z vykonaných dôkazov, je vecou vnútorného sudcovho presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Hodnotenie dôkazov tak môže robiť len súd, ktorý ich vykonal. Zákon pritom nepredpisuje a ani dobre nemôže predpisovať pravidlá, z ktorých by malo vychádzať hodnotenie jednotlivých dôkazov a hodnotenie ich vzájomnej súvislosti. Je tomu tak preto, že hodnotenie dôkazov je zložitý myšlienkový proces, ktorého podstatou sú jednak čiastkové, jednak komplexné závery sudcu o vierohodnosti poznatkov získaných vykonaním dôkazov, ktoré sú potom podkladom pre záver o tom, ktoré skutočnosti stranami sporu tvrdené má súd za preukázané a ktoré tak tvoria zistený skutkový stav. Vierohodnosť určitého poznatku získaného vykonaním konkrétneho dôkazu, a teda aj jeho význam z hľadiska dôkazu pravdivosti či nepravdivosti skutkových tvrdení, súd hodnotí jednak izolovane, jednak v porovnaní s poznatkami získanými vykonaním všetkých zostávajúcich dôkazov. Výsledkom celkového hodnotenia dôkazných prostriedkov je potom záver o pravdivosti tvrdených skutočností, ktorý je podkladom pre záver o tom, či a do akej miery strana sporu splnila svoju povinnosť preukázať skutkové tvrdenia. Zo zásady voľného hodnotenia dôkazov vyplýva, že na nesprávnosť hodnotenia dôkazov možno usudzovať len zo spôsobu, akým súd hodnotenie vykonal. Ani v tomto smere nemožno súdu prvej inštancie vytknúť žiadne pochybenie (napr. že výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá pravidlám logického myslenia, alebo že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dokazovania nevyplynuli alebo opomenul rozhodné skutočnosti, ktoré vyšli v konaní najavo).

34. Zo všetkých uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny.

35. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, nemá preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania a úspešnej žalovanej trovy odvolacieho konania nevznikli. Preto odvolací súd rozhodol tak, že nepriznáva stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

36. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).